

PRESTANAK RADNOG ODNOSA USLED POVREDE RADNE OBAVEZE**Zakon o radu****član 175 stav 1 tačka 4) i član 179 stav 1 tačka 2)**

Postojanje krivice

Sentenca:

Pravilno je prvostepeni sud usvojio tužbeni zahtev tužilaca i poništio rešenje o otkazu ugovora o radu kojima je tužiocima prestao radni odnos zbog povrede radne obaveze, pa je tuženik obavezan da ih vrati na rad i rasporedi na poslove i radne zadatke koji odgovaraju njihovoj stručnoj spremi, jer je utvrđeno da nije bilo krivice tužilaca za povredu radne obaveze.

Iz obrazloženja:

"Prvostepeni sud je na nesumnjiv način utvrdio da su tužioci bili radnici tuženika sve do 18.6.2008. godine, kada im je rešenjima broj ... otkazan ugovor o radu br. ... od 1.2.2004. godine i Aneks istog ugovora od 17.9.2009. godine i 18.9.2009. godine i na taj način im prestao radni odnos, zbog povreda radnih obaveza koje su se sastojale iz rasipanja materijala, stvaranje škarta preko utvrđenih normativa, neblagovremenog, nesavesnog i nemarnog izvršavanja radnih dužnosti i obaveza. Istim rešenjem je odlučeno da se zaposlenima isplate sve neisplaćene zarade i druga primanja, koja su ostvarili od dana prestanka radnog odnosa, u skladu sa Kolektivnim ugovorom i ugovorom o radu, a najkasnije u roku do 30 dana, od dana prestanka radnog odnosa. Tužioci su pre otkaza ugovora o radu pismenim putem upozoreni na postojanje razloga za otkaz i ugovora o radu i isti su u ostavljenom roku dostavili odgovore na upozorenje, u kojima su naveli da su postupili u svemu u skladu sa poslovima i radnim zadacima savesno i odgovorno, dok je sindikat, čiji su tužioci bili članovi, dostavio svoje mišljenje u kome je naveo da se radi o najboljim radnicima, a ukoliko je došlo do greške ista je učinjena u nameri da se uradi što više i što brže.

Utvrđeno činjenično stanje žalbenim navodima i predlozima uopšte nije dovedeno u sumnju, jer je prvostepeni sud iz svih izvedenih dokaza izveo pravilan zaključak, da tužioci nisu izvršili povredu radne dužnosti koja im se stavlja na teret, jer su u toku procesa proizvodnje postupali isključivo po naredbi pretpostavljenih, tim pre što su odmah nakon uočenih nedostataka obavestili pretpostavljene da iz proizvodnje izlaze ploče sa škartom. Međutim, dobili su nalog da nastave sa proizvodnjom a pored toga, iz svih izvedenih dokaza proizilazi da su tužioci poznati kao savesni i odgovorni, marljivi i dobri radnici, koji dugi niz godina obavljaju ove poslove. Između ostalog, tužilac Lj.B. i nije bio raspoređen na poslove ekstruzije, ali je zbog hitnosti posla bio je u obavezi da kritične večeri izvršava i ove poslove i radne zadatke iako prethodno nije prošao

nikakvu obuku, da je on radio na mešanju i doziranju i kako je zbog procesa proizvodnje mešač bio više angažovan, to je do škarta proizvoda došlo sa razloga što majstori iz prethodne smene nisu dobro očistili mešač, dok su tužilja M. i R. bile zadužene za skidanje ploča, tako da u konkretnom slučaju nije bilo subjektivne krivice tužilaca, zbog čega je prvostepeni sud pravilno primenio materijalno pravo, odlučio kao u st. 1, 2. i 3. izreke pobijane presude.

Na osnovu nalaza veštaka ekonomske struke, prvostepeni sud je pravilno utvrdio visinu štete, koju su tužioci pretrpeli zbog nezakonitog prestanka radnog odnosa.

Sa navedenih razloga odlučeno je kao u izreci presude, u smislu člana 375. Zakona o parničnom postupku."

(Presuda Apelacionog suda u Kragujevcu, Gž.1 216/2010 od 9.2.2010. godine)

